

Liber

in longinqua eā pgressam nō deseruit. et cre-
dit ad eundē finē: nū si seipam cognouerit sep-
uenire nō posse. Ita dū illud amat hoc qrit. et
notū amat illud. ppter qd querit ignotū. Sicut
cur memoria beatitudinis sue potuit memo-
ria sui cū ea perdurare non potuit. ut tam se
nouet que vult puenire. qd nouit illud qd vult
puenire. An cū se nosse amat. nō se quā non-
dum nouit. sed ipm nosse amat: acerbiusqz to-
lerat seipam deesse scientie sue. qua vult cum-
cta comp̄hendere. Nouit aut̄ quid sit nosse: et
dum hoc amat qd nouit etiam se cupit nosse.
Ebi ergo nosse suū nouit si se non nouit. nam
nouit qd alia nouerit. se aut̄ nō nouerit. hinc
em nouit: et quid sit nosse. Quo pacto igitur
se aliquid scientē scit: que seipam nescit. neqz
em alterā mentē scientem scit s seipam. Scit
igitur seipam. Deinde cū se querit ut nouerit
querente se iā nouit. Se ergo nouit. Qua-
propter non pōt oīno nescire se. Que dum se
nescientē scit: se vtqz scit. Si aut̄ se nesciente
nesciat. nō se querit ut sciat. Quapropter co-
ipo quo se querit. magis se sibi notā qd ignorā
esse cōvincit. Nouit em se querente atqz nesci-
entē: dū se querit ut nouerit. Quid ergo dice-
mus. An qd ex pte se nouit: ex pte non nouit
Sed absurdū est dicere: nō eam totā scire qd
scit. Non dico totū scit: s qd scit: tota scit. Nū
itaqz aliquid de se scit: qd nisi tota nō pōt. totā
se scit. Scit aut̄ se aliqd scientē. nec pōt quicqz
scire nisi tota. Scit se igitur totaz. Deinde qd
eius etiam notū est qd se viuere.

De proprijs mentis que non potest igno-
rare.

Capitulum. IIII.

On pōt aut̄ et mens esset nō viuere.
nū habet etiā amplius ut intelligat
Nam et anime bestiarum viuunt: sed
non intelligunt. Sicut ergo mens tota mens
est. sic tota viuit. Nouit aut̄ viuere se. Totam
se igitur nouit. Postremo cū se nosse mens qd
rit: mentē se esse iā nouit. alioquin virū se que-
rat ignorat: et aliud paliō forsan querat. Si
eri em pōt ut ipa nō sit mens. atqz ita dum mē-
tem nosse querit: non seipam querat. Qua-
propter qm̄ cum querit mens quid sit mens.
nouit qd se querat. pfecto nouit quod ipsa sit
mens: porro si hoc in se nouit quod mens est.
et tota mens est. totam se nouit. Sed ecce nō
se nouerit esse mētem: cum aut̄ se querit. hoc
tantūmodo nouerit quod se querat. Noteſt
em etiam sic aliud paliō querere. si hoc nescit
ut aut̄ non querat aliud pro alio. pculdubio
nouit quid querat. At si nouit quid querat: et
seipam querit. seipm vtqz nouit. Quid ergo

ad huc qrit: qd ex pte se nouit: ex parte et ad-
huc qrit: non seipam: sed pte suā querit. Cum
em eiāpā dicū. Deinde qz nouit nō dū se a se
inuentā totā: nouit qnta sit tota. Atqz ita qrit
qd deest. quēadmodū solemus qrere ut veni-
at in mente qd excidit: nec tñ penitus exci-
dit: qz pōt recognosci cū venerit hoce ē qd qz
rebat. Sed quō mens veniat in mente quasi
possit mens in mente non esse: hic accedit qz
si parte inuēta nō se totā querit. tñ tota se qrit
Tota ergo sibi psto est: et quid adhuc querat
non est: hoc em deest quod querit: nō illa que
querit. Cum itaqz tota se querit nihil eius de-
est. Aut si non tota se querit. sed pars que in-
uenta est. querit partem que non dum inuen-
ta est. Non se ḡ mens qrit cuius se nulla pars
querit: pars em que inuenta est: nō se querit.
pars autem que nondum inuenta est: nec ip-
sa se querit: quoniam ab ea que iam inuenta
est partenon queritur. Quocirca quia necto-
ta se mens querit: nec pars eius ylla se querit
se mens omnino nō querit.

In quo mens nosse se debeat: et a quibz ab-
stinerne ne eis quasi proprijs delectetur atqz
se minus nouerit.

X. V.

Aquid ergo ei pceptum est: vt seipaz
cognoscat: credo vt seipm cogitet: et
fm naturā suam viuat: id ē vt fm na-
turā suam ordinati appetat: sub eo scz cui sub-
denda est: supra ea quibz pponēda est: sub illo
a quo regi debet: supra ea que regere debet.
Hulta em p cupiditatē prauā tanqz suisit ob-
lita: sic agit. Videt em qdā intrinsecus pul-
cra: in prestantiori natura que deus est. Et cū
instare debeat vt eis fruas: volens ea sibi tri-
buere: et non ex illo: similis illius: sed ex seipsa
esse quod ille est: auertitur ab eo: mouetur qz
et labitur in minus et minus: quod putat am-
plius et amplius: quia nec ipsa sibi: nec ei qui
qz sufficit recedenti ab illo qui solus sufficit.
Ideoqz per egestatem ac difficultatem sit ni-
mis intenta in actiones suas: et inquietas de-
lectationes quas per eas colligit: atqz ita cu-
piditati acquirendi noticias ex his que foris
sunt: quorum cognitum genus amat: et sentit
amitti posse: nisi impensa cura tenet tenean-
tur perditqz securitatem: tantoqz seipsam mi-
nus cogitat: quād omagis secura est: qd se non
possit amittere. Ita cum aliud sit nō se nosse:
aliud nō se cogitare. Neqz em multaz doctri-
naz peritū: ignorare grāmaticā dicimus: cū
eā nō cogitat: qz de medicina arte tunc cogi-
tat. Nū ergo aliud sit nō se nosse: et aliud se co-
gitare: tanta vis est amoris: vt ea que cum